

Κατὰ δὲ τὰ κυριώτερα αὐτῶν εἶδη·

Εἰσηγάγομεν

Δημητριακοὺς καρποὺς ἀξίας δρ.	168,923,347
Ζάχαριν. » »	34,480,311
Εὐλείαν. » »	32,903,508
Υφάσματα. » »	136,082,733
Βούτυρον. » »	3,128,117
Γαϊάνθρακας. » »	22,134,160
Πίλους ψαθίνους. » »	2,270,530
Κηρὸν » »	3,590,763
Ὀπώρας. » »	4,239,719
Ὀρύζιον. » »	12,199,723
Σχοινία. » »	5,064,198
Χάρτην. » »	7,720,965
Ὀσπρία. » »	2,102,718
Διάφορα ἄλλα » »	262,597,762
Γεωργικὰ ἐργαλεῖα. » »	32,718

Ἐν ὅλῳ δρ. 699,270,579 καὶ

Ἐξηγάγομεν

Σταφίδα Κορίνθου ἀξίας δραχ.	227,093,401
Μαλλία » »	4,159,842
Μόλυβδον. » »	31,002,225
Οἶνους. » »	8,003,339
Μάρμαρα » »	273,941
Βυλλάνους. » »	10,131,584
Δέρματα εἰργασμένα » »	22,153,897
» ἀκατέργ. » »	5,298,848
Ἐλαίας » »	1,585,096
Ἐλαια. » »	47,628,615
Καπνούς » »	6,698,390
Κουκούλια » »	1,268,390
Μέταξαν » »	6,638,038
Διάφορα ἄλλα. » »	65,649,013

ἥτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 437,754,501.

Ἦγοράσαμεν δηλ. κατὰ τὰ ἐπτά ὑπὸ συζήτησιν ἔτη προϊόντα ἀξίας μεγαλειτέρας τῶν ὅσων ἐπωλήσαμεν κατὰ δρ. 264,516,078.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται, ὅτι ἡ παραγωγικὴ ἡμῶν ἰκανότης ὄχι μόνον δὲν θεραπεύει τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, ἀλλ' ἀφίνει μέγα κενόν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὁποίου ἀνάγκη νὰ πληρόνωμεν κατ' ἔτος δραχ. 37,988,911.

Ἀληθῶς τὸ μέγα τοῦτο κενόν τὸ ἐκάλυπτε μέχρι τινὸς κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ δραστηριότης τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ναυτιλίας ἀπασχολούσης περὶ τὰ 4,500 σκάφη, χωρητικότητος τόνων 270,000 περίπου, καὶ περὶ τοὺς 300,000 ναύτας· ἀλλ' αἱ ἐργασίαι τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ναυτιλίας ὡς ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ τῆς δι' ἀτμοπλοίων ἐνεργουμένης ἤρχισαν ἐλαττούμεναι, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ αἱ πρόσδοι αὐτῆς, καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ καλύπτῃ τὸ ἀνωτέρω ἔλλειμα, τὸ ὅποιον ἡμεῖς αὐτοὶ ὁλονὲν ἐπαυξάνομεν ὡς ἐκ τῆς τάσεως ἣν ἀναπτύσσομεν πρὸς κατανάλωσιν ἄλλοδαπῶν προϊόντων.

Ὁ μόνος σπουδαῖος πόρος μετὰ τὰς προσόδους τῆς ναυτιλίας εἶναι ὁ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος. Ἐπὶ τῆς ὅλης ἐξαγωγῆς ἐκ δραχ. 62,536,357 ἡ σταφὶς ἀποφέρει 32,456,184 κατ' ἔτος, ἀσφαλῶς δὲ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν παραγωγὴ περιορίζεται εἰς τὰς προσόδους τῆς ναυτιλίας καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος. Δὲν εἶναι ὁμῶς διόλου πρακτικόν τὸ κράτος νὰ περιμένῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν οικονομικῶν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξαρτᾷ τὴν τύχην αὐτῶν ἐκ τῆς δραστηριότητος μόνον τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος, διότι ἰδοὺ σήμερον ἡ ναυτιλία πάσχουσα καὶ μὴ δυναμένη νὰ ἀποφέρῃ τὰς προτέρας αὐτῆς προσόδους· ἂν δ' αὖριον ἐλαττωθῇ καὶ ἡ παραγωγὴ τῆς σταφίδος, ἡ καλλιέργουμένη αὕτη ἀλλαχοῦ προσφερθῇ εἰς τὴν κατανάλωσιν τοσούτον εὐωτότερον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ συναγωνισθῇ ἡ ἡμετέρα, τότε ὅποια θέλει εἶσθαι ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν θέσις; Διὰ τοῦτο, ἂν πράγματι ἐπιδιώκωμεν τὴν βελτίωσιν τῶν οικονομικῶν ἡμῶν, ἂν ἐπιθυμῶμεν τὴν εὐημερίαν ἡμῶν, ἀνάγκη νὰ προαχθῶμεν ὕλκιως, ἀνάγκη δηλαδὴ νὰ παραγάγωμεν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα ἐκ τῶν χρησίων ἡμῶν καὶ ὅτι ἄλλο δυνάμεθα ὡς ἐκ τοῦ κλίματος ἢ τῶν μέσων ἡμῶν, ὥστε ἂν δὲν ἀποστέλλομεν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν προϊόντα περισσότερα τῶν ὅσων λαμβάνομεν, ν' ἀποστέλλωμεν τοῦλάχιστον ἴσα.—Ἀλλ' ὅπως καταστῶμεν παραγωγικώτεροι πρέπει νὰ ἐπιδιώκωμεν τὴν ἐμψύχωσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γεωργίας καὶ βιομηχανίας, καθόσον οἱ κλάδοι οὗτοι καλῶς καὶ ἐπιστημονικῶς προαγόμενοι αὐτοὶ μόνον δύνανται νὰ πλουτίσωσι καὶ ν' ἀναπτύξωσι τὸ ἔθνος· ἀλλ' ἀνάγκη πρὸς τοῦτο γεωργικῶν τραπεζῶν, διωρῶν καὶ συγκοινωνίας· ἀνάγκη ἔρωτος πρὸς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν, κυρίως ἐκ τῶν νοημονεστέρων καὶ εὐπορωτέρων τάξεων, ἀνάγκη τέλος νὰ ἐννοήσωμεν πάντες, ὅτι ὀφείλομεν νὰ προτιμῶμεν τὰ προϊόντα τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἔστω καὶ ἀτελέστερα καὶ ἥττον εὐωνα τῶν ἄλλοδαπῶν.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ λέξις *GREC*, Ἑλλήν, εἶναι συνώνυμος τοῦ ἐν χαρτοπαιγνίῳ ἀπατεῶνος κυρίως, ἐν γένει δὲ τοῦ ἐπιτηδεῖου κλέπτου. Κατὰ τὸν «Ἀγγελιαφόρον» τῆς Βιέννης, ἐφημερίδα ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Αὐστρίας, γαλλιστὶ ἐκδιδομένην, ὁ κόμης Βασίλειος Βαλσαμάκης ἀνεκάλυψεν ἐν τινι σπανίῳ καὶ παλαιῷ βιβλίῳ, κατὰ τὸ 1788 ἐκδομένῳ, τὴν ἀρχὴν, ἐξ ἧς ἐπήγαγεν ἡ προσωνομία αὕτη καὶ ἥτις ἔχει οὕτω:

Περὶ τὰ μέσα τῆς βασιλείας Λουδοβίκου ΙΔ', ὅτε ἡ λαμπρότης καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς Αὐλῆς του, ὡς καὶ τὸ ἐλευθέριον τοῦ μεγάλου τούτου βασιλέως, ἐφείλκυον πανταχόθεν τῆς Εὐρώπης οὐ μόνον τοὺς εὐφρεῖς καὶ πολυμαθεῖς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχοδιώκτας, εἰς τῶν εὐγενῶν παρουσίας ἐν τῇ Αὐλῇ Ἑλληνά τινα, ὀνόματι Ἀλέξιον Ἀπουῶλον, γνωστότερον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γραικύλος». Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ Ἀνατολίται ἦσαν τοῦ συρμοῦ καὶ ταχέως

κατώρθωσεν ὁ Ἀπούλος ν' ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ βασιλέως. Φαίνεται, ὅτι ὁ Ἕλλην οὗτος ἦτο εὐφυὲς καὶ εἶχε τὰς εὐδύσεις ἐφ' ἱκανὸν εἰς τὴν Ἀνατολὴν γνωρίσας ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς Ἰνδοὺς, παρ' ὧν εἶχε διδασχθῆ τὴν τεχνουργίαν καὶ τὴν θαυματοποιάν· ἡ συναναστροφή τοῦ Ἀπούλου ἦτο λίαν εὐχάριστος· ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ καθίστα αὐτὴν εὐχαριστοτέραν, ἦτο συλ-

Ὁ λίθος οὗτος, ἔλεγον, εἶχε τὴν ιδιότητά νὰ θεραπεύῃ τοὺς πυρετοὺς καὶ νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν νεότητά εἰς ὃν τινα τὸν ἔφερον.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐφθασαν εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐπιθυμήσας νὰ ἴδῃ τὸ ἀλεξιτήριον τοῦτο, ἐπεμψεν ἕνα τῶν εὐγενῶν του ὅπως τὸ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ἀπούλου.

Τὸ «Σκάφος» καὶ ὁ τεχνητὸς ἄνεμος.

λογή τις πολυτίμων σπανίων λίθων τὴν ὁποίαν εἶχε, καὶ περὶ ἧς μέγας ἐγένετο λόγος ἐν τῇ Αὐλῇ· ἐκτὸς δ' ὅλων τούτων ἦτο ἐλευθέριος καὶ πλείσται τῶν ἐν τέλει κυριῶν ἠράσθησαν αὐτοῦ.

Ἰδίως ἐκέκμητο ἐξοχόν τινα κάλαϊν περὶ οὓς πλείστα διηγοῦντο.

Ὁ εὐγενὴς οὗτος ἦν ὁ Σαίντ-Ἀνιὰν ὁ εὐνοοῦμενος τοῦ βασιλέως, ὅστις μεταβάς παρὰ τῷ Ἕλληνι πρότεινεν αὐτῷ νὰ τῷ πωλήσῃ τὸν διεγείραντα τὴν περιέργειαν τοῦ κυρίου του λίθον.

— Εὐχρεστήητε νὰ εἴπητε τὴν τιμὴν του, λέγει τῷ Ἀπούλῳ, καὶ τὸν ἀγοράζω ἄνευ συμφωνίας.

— Όχι, ἀπαντᾷ οὗτος, ὠρκίσθη εἰς τὸν δωρήσαντά με αὐτόν, ὅτι οὐδέποτε θέλω χωρισθῇ τούτου, εἰμὴ μόνον ὅπως σώσω τὴν ζωὴν δυστυχοῦς τινος, ἢ ἐὰν τὸν χάσω εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον· ὥστε ἂν θέλητε νὰ

— Ἀρχίσωμεν ἀπὸ ἑκατὸν σκούδα, λέγει ὁ Ἕλλην, καὶ ἤρχισαν νὰ παίζουν.

— Ὁ Σαίντ-Ανιὰν ἀπώλεσε πλείω τῶν πεντακισχιλίων σκούδων χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ κερδήσῃ τὸ κει-

Ἄνδριάς τοῦ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ Α' ἐν Παρισίοις.

λάβετε τὸν λίθον τούτον πρέπει νὰ μοι τὸν κερδήσετε.

— Δοιπὸν, λέγει ὁ Σαίντ-Ανιὰν, προσδιωρίζετε τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὅποιον θέλετε τὸν παίξει.

μήλιον καὶ μετὰ δίωρον ἐπίμονον· παίγνιδιον ἡναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ.

Τοῦ συμβάντος τούτου καταστάματος γνωστοῦ ἐν τῇ

Αὐλῇ, ἄλλοι εὐγενεῖς ἐπανήρχισαν τὸ αὐτὸ παιγνίδιον, πλὴν εἰς μάτην· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ Ἀποῦλος ἐκέρδησεν ἑκατομμύρια σκουδῶν. Τέλος ὁ βασιλεὺς πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ αὐτὸς μόνος νὰ παίξῃ, ἐπιβεβαιῶν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἤθελε κατορθώσῃ νὰ κερδήσῃ τὸν λίθον. Καὶ ὄντως ἀμέσως τὸν ἐκέρδησε· τοσοῦτον ὅμως ἐκίνησε τὴν ἐπιθυμίαν του τὸ χαρτοπαίγιον, ὥστε προσεκάλει καθ' ἑκάστην τὸν Ἀποῦλον, ὅπως παίξῃ μετ' αὐτοῦ. Φαίνεται δ' ὅτι ἀπώλεσε μυθῶδη ποσά, διότι ἔκτοτε ἔλεγεν, ὅτι ὁ λίθος τῷ ἐστοίχιζεν ἑκατομμύρια.

Μετὰ πολὺν χρόνον εἰς τὸν εὐγενῶν τῆς Αὐλῆς συλλαβῶν ἐπ' αὐτοφύρῳ τὸ Ἀποῦλον κλέπτοντα ἐν τῷ παιγνιδίῳ ἀνήγγειλε τὸ συμβάν τῷ βασιλεῖ, ὅστις τοσοῦτον ἡγανάκτησε διὰ τὴν δολιότητα τοῦ τυχοδιώκτου τούτου, ὥστε διέταξε νὰ τῷ ἀποκόψῃ τὰς χεῖρας· ἀλλ' ἡλάττωσεν εἰς διὰ βίου δεσμὰ τὴν ποιήν, ἣν ὑπέστη οὗτος ἀποθανὼν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Βασιλίσσης, περὶ τὰ τέλη τοῦ 17 αἰῶνος.

Ἐκτοτε προσωνόμασαν πάντας τοὺς ἀτίμους παίκτας Ἀπούλους ἢ Ἑλληνας (Grecs), ἡ δὲ προσωνυμία αὕτη καθιερώθη ἐν τῇ γλώσσῃ.

ΠΑΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ

(Ἡ ἐκτεστώσα κατάστασις).

ΤΕΚΝΟΝ.—Οἱ γονεῖς εἰσθε καθ' ὑπερβολὴν ἀπαιτητικοί· δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν θέλῃσιν τινα χωρὶς νὰ ἐναντιωσθε εἰς αὐτήν, οὔτε νὰ ἐπιθυμήσωμέν τι χωρὶς νὰ τὸ ἀπαγορεύσητε καὶ ὅ,τι ἂν πράξωμεν πάντοτε τὸ ἐπικρίνετε· φαίνεται τῇ ἀληθείᾳ ὅτι εἰμεθα σκλάβοι σας.

ΠΑΤΗΡ.—Τέκνον μου ἡ ἀπειρία σου διαστρέφει τὴν κρίσιν σου. Ἐάν ἐνίστε ἀπαγορεύω μερικὰς ἐπιθυμίας σου, προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι αὗται δὲν εἶναι πάντοτε φρόνιμοι. Γνωρίζεις καλῶς, ὅτι ὅσον δύναμαι, σοὶ παρέχω ὅ,τι μοῦ ζητεῖς καὶ ὅτι συχνάκις εὐρέθην μεταμελημένος, διότι ὑπεχώρησα. Ὅχι, φίλε μου, δὲν εἶσαι σκλάβος μου, τούναντίον ἐγὼ μᾶλλον ὑπῆρξα σκλάβος σου. Εἰργάσθην δι' ἐσὲ ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα, στεροῦμαι ἀκόμη πολλῶν πραγμάτων διὰ νὰ τὰ φυλάξω εἰς σέ, γίνομαι πτωχὸς διὰ νὰ σέ ἀναθρέψω, συντέμνω τὴν ζωὴν διὰ τῶν στερήσεων διὰ νὰ σέ βοηθήσω νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸν κόσμον μὲ τιμὴν. Δὲν εἶσαι λοιπὸν σὺ σκλάβος μου ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς γίνομαι θεράπων σου, ἐγὼ ὅστις εἰμαι πατὴρ σου!

ΤΕΚΝΟΝ.—Οἱ γονεῖς λοιπὸν δὲν ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὰς ἐλλείψεις των καὶ ἐπειδὴ ὁ υἱὸς καὶ ἡ θυγάτηρ εἶναι τέκνα των δὲν πρέπει τάχα νὰ ἔχωσι τὰς ἰδικὰς των; Ἡ ἀδικία, ἡ σκληρότης τοῦ πατρὸς ἐλαττοῦνται τάχα διότι ἐνασχοῦνται ἀπὸ πατέρα; Οἱ γονεῖς δὲν καταχρῶνται ποτὲ τὴν ἐξουσίαν τῶν, καὶ δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ κρατῶσιν αὐτὴν πέραν τοῦ πρέποντος; Δὲν εἰμεθα ἐν τούτοις πάντοτε παιδιὰ. Εἰς τὴν ἡλικίαν μας γνωρίζει τις νὰ φεσθῇ καὶ πρέπει

λοιπὸν νὰ κάμνωμεν ἀνοησίας χάριν ὑπακοῆς πρὸς τοὺς γονεῖς μας;

ΠΑΤΗΡ.—Τέκνον μου, εἶναι ἀληθές ὅτι ἔλαβες ἡλικίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ χεὶρ αὐτῇ, ἡ τρέμουσα, σὲ ἐλίκνιζε κατὰ τὰς ὥρας τῆς νυκτός· ἀλλὰ τέλος πάντων εἶσαι πάντοτε τέκνον μου καὶ εἰμαι πάντοτε πατὴρ σου. Πρὶν ν' ἀποκρούσῃς τὰς συμβουλὰς μου, δύνασαι τοῦλάχιστον νὰ τὰς ἀκούῃς, ἐν ᾧ ὅταν ἐγὼ ὁμιλῶ, σὺ ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ὡς ἐάν μὴ ἡδυνάμην νὰ εἶπω τι καλόν, Ἀγνοεῖς, ὅτι σὲ συμβουλεύω πρὸς τὸ καλόν σου; Δὲν θὰ ἐχορήγῃς στιγμὰς τινας προσοχῆς εἰς ξένον δίδοντά σου συμβουλὰς; Χορήγει μοι λοιπὸν τὴν ἰδίαν συγκατάβασιν, ἀκούων με μίαν στιγμὴν, καὶ κατόπιν πράττε κατὰ τὴν θέλησίν σου· ἀλλὰ μὴ χολιάζῃς, μὴ μὲ βλέπῃς μὲ μειδιάμα οἴκτου, μὴ περιφρονῇς τοὺς λόγους μου· διότι, βλέπεις, τοιοῦτοι τρόποι σπαράσσουσιν τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου· τοσοῦτῳ μᾶλλον καθόσον ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν τολμᾷ νὰ σοὶ ἀποκριθῇ, ἵνα μὴ σοὶ προξενήσῃ λύπην! Ἐπὶ τέλους ἂν ἔχω ἄδικον, ὑπόφερέ με ὀλίγον, ὡς ἐγὼ σὲ ὑποφέρω πολὺν καιρὸν· δείκνυε συγκατάβασιν εἰς τὸ γῆρας μου, καὶ ἂν ἀπατῶμαι συγχώρει με, ἐμὲ τὸν πατέρα σου!

Πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν διάλογον τούτον καὶ νὰ ταπεινώσωμεν τοὺς γονεῖς ἐπαναλαμβάνοντες ὅδε τὰς ταπεινώσεις, ἃς καταπίνωσιν ἐν κρυπτῷ; Ὅχι, ὄχι, φοβούμεθα νὰ προκαλέσωμεν τὰ δάκρυά των πρὸ τοῦ ν' ἀποσπάσωμεν τὰ δάκρυα τῶν τέκνων των, καὶ νομίζομεν, ὅτι ἀκούομεν τὴν φωνὴν των λέγουσαν ἡμῖν, στήτε! ἀρκεῖ· λάβετε οἴκτον διὰ τὰ τέκνα μας. Τί θέλετε; τόσον γνωρίζουν, τόσον κάμνουν! πταίομεν ἡμεῖς διότι δὲν τὰ διωρθώσαμεν καλῆτερον κατὰ τὴν νεανικὴν των ἡλικίαν. Εἶπατε ἀρκετὰ ὅπως τοῖς προξενήσῃτε ἐντροπὴν καὶ τὰ φέρετε εἰς μετάνοιαν· ἐκτενεστέρα κατηγορία δύναται νὰ τὰ παροργίσῃ ἐναντίον ἡμῶν καὶ γνωρίζετε ὅτι ἡμέραν τινα δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην τῆς βοηθείας των! Φοβηθῆτε λοιπὸν μὴ πνίξῃτε διὰ τῶν ἐπιπληξέων σας τὴν ὀλίγην συμπάθειαν τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀκόμη διὰ τοὺς γηραιούς γονεῖς των.

Ἔστω, θὰ παύσωμεν νὰ ὁμιλῶμεν ἐν ὀνόματι αὐτῶν τῶν γονέων, ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀπέκαμον παρπονούμενοι, καὶ φαίνονται, ὅτι, ἀποφάσισαν νὰ ὑποφέρουν ἐν σιγῇ· θέλομεν ἀφήσει αὐτοὺς ν' ἀναμνησκωνται τοὺς τραχεῖς λόγους, τὸ εἰρωνικὸν ὕφος, καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὑπὸ τῶν τέκνων των ἐκτοξευόμενα εἰς τὴν καρδίαν των φλογερὰ βέλη· θέλομεν τοὺς ἀφήσει νὰ συνειθίσωσι νὰ θεωρῶσιν ἑαυτοὺς ἐγκαταλελειμμένους εἰς τὸ γῆρας των ὑπ' ἐκείνων, οὓς ἐπειροποιήθησαν καθ' ὅλην των τὴν ζωὴν, καὶ, ἐάν δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσιν εἰς τοῦτο, ἐάν ἡ λύπη, ἡ ἐγκατάλειψις, τὸ ἄλγος ταχύνουσι τὴν πρὸς τὸν τάφον πορείαν των, ἴσως ὁ θάνατός των ἐξεγείρει τὰς τύψεις τοῦ συνειδότος τῶν τέκνων των. . . ἴσως ταῦτα ἔλθωσι τὴν ὑστάτην ἡμέραν, ἵνα δώσωσι σημεῖα τινα ἀγάπης, νὰ χύσωσιν ἐν δάκρῳ μετάνοιαν, καὶ τότε ὁ